

[Arbejdsministeren]

Jeg har da aldrig nogen sinde været ude for, at socialistisk folkeparti med hensyn til et sådant forslag, som kun rummer fremskridt, vil tillade sig at stemme nej. Er efterhånden frygten for venstresocialisterne blevet så stærk, at man inden for socialistisk folkeparti vil tillade sig at stemme nej til et sådant forslag? Er man så forbitret over, at vi omkring disse vigtige reformer prøver at skabe bred tilslutning i folkettinget uden at give afkald på de væsentlige principper, at man i surhed vil tage afstand fra et sådant forslag? Hvis hr. Ole Henriksen kan påvise bare ét eneste tilbageskridt i dette lovforslag i forhold til den tilstand, der er gældende i dag, modtager jeg meget gerne belæring om dette.

Jeg må sige, at jeg er dybt rystet over, at SF af taktiske grunde, af skræk for at blive slået i hartkorn med borgerlige partier, af skræk for venstresocialisterne, helt har forladt den gamle linje, at man altid stemmer for fremskridt på arbejdsmarkedet, uanset at man kan have enkelte punkter, hvor man kan være utilfreds, eller uanset at der kan være punkter, hvor man ønskede tingene bedre.

Jeg skal slutte dette indlæg med at sige, at jeg er glad for, at det trods alt tegner til, at der vil være meget bred tilslutning til lovforslaget. Det kan ikke overraske mig, at fremskridtspartiet, retsforbundet og venstresocialisterne ikke vil gøre en indsats for de langtidslidende, men at også socialistisk folkeparti svigter, det overrasker mig.

Ole Henriksen (SF):

Ja, nu siger arbejdsministeren her, at SF ligger under for frygten for VS. Hvis man har fulgt de sidste dages afstemninger her om lovforslag af forskellig karakter, så tror jeg da ikke man kan sige, at vi på nogen måde har ligget under for VS. Det er til almindelig oplysning for dem, der læser referater af de sidste dages forhandlinger.

Nej, det, der jo ligger, og som jeg påviste i mit første indlæg, det er bekymringer over de ting, som vi ikke kunne få indflydelse på igennem de ændringsforslag, vi har stillet. SF var rigtignok, som arbejdsministeren siger, et af de mest positive partier over for disse to lovforslag ved første behandling. Det er rigtigt, men så synes jeg jo også, at man kunne have gjort sig den ulejlighed fra arbejdsmini-

sterens side at undersøge blandt de positive partier efter første behandling, hvor der kunne skabes et flertal, hvor der kunne laves noget fornuftigt. Det gjorde man ikke fra arbejdsministerens side. Der skete jo det, at man en morgen kunne læse i sin avis, at nu var der indgået forlig med en række partier om det her og oven i købet med partier, som var meget skeptiske over for dette efterlønsforslag og også over for dette forslag om de langtidslidende. Dem havde man lavet forlig med.

Det synes jeg nu nok siger et og andet om, hvem der egentlig har grund til at være rystet. Jeg har sådan set været det i fem uger over den måde, man behandler det her på, så hvis arbejdsministeren er rystet, så må man sige, at så er SF altså også rystet over den form for forhandling, fordi vi altså ikke kan forvente, at vi, når vi er positive ved første behandling, senere kommer med i forhandlinger om at få løst de problemer, som vi helt konkret har peget på var til stede, ikke engang flytte et komma i denne forbindelse.

Generelt vil jeg sige, at vi altså ingen garanti har for, at loven om efterløn får den karakter, som vi har talt positivt om. Vi står over for storpolitiske forhandlinger her i sommermånederne, og det kan godt være, at arbejdsministeren vil gentage, hvad han sagde under anden behandling, nemlig at det ikke er meningen, at efterlønsforslaget skal med ind i sådanne forhandlinger. Men nu er det altså køb og salg, der foregår under sådan nogle forhandlinger, og jeg tror, at efterløn i hvert fald er en af de ting, der vil indgå. Det er også påpeget af det konservative folkeparti ved første og anden behandling, hvor de netop sagde, at her ville man ikke være med til noget lovjaskeri, og at det konservative folkeparti var meget betænkelig ved, at man skulle have disse store arbejdsgiverbidrag ind i billedet omkring efterløn.

Vi skulle altså sige ja til dette forslag om de langtidslidende og så bagefter have hængt på et meget elendigt efterlønsforslag. Det vil vi altså ikke binde os til. Derfor vil vi sige med den argumentation, jeg også brugte i mit første indlæg, at vi altså ikke vil være med til ikke at få lavet denne her lov så god, som den kunne være blevet, hvis ministeren havde søgt det flertal i folkettinget, som var positivt ved første behandling.